

Tangon sävelet kutsuvat Onnen maahan.

Ylistyslaulu suomalaiselle maaseudulle ja ihmiselle

Irene Murtonäki

Kerran kun meille onnen maa, aukeaa, silloin jaa kaikki kaunis tuo, minkä luonto suo. Unto Monosen tangon sävelet soivat kauniisti ja kohtalokkaastikin Honkolan lavalla. Mutta nyt eivät ole tanssit kyseessä, vaan Taikayön teatteri harjoittelee tämän kesän näytelmäänsä.

Harjoitukset ovat kiivaimmillaan, sillä kaiken pitää olla valmiina lauantaiksi, jolloin on ensi-ilta. Tämä tietää teatteriväeltä puurtamista joskus puolelle öin saakka.

Onnen maan Taikayön teatteri ry valitsi näytelmäkseen viime talvena, jolloin ohjaaja **Heidi Vaaran** mukaan oli melko tuulista. Urjalassa toimivat teatterilaiset olivat jakaantumassa kahteen leiriin.

Muutoksesta Vaarna toteaa sen olleen osoitus siitä, ettei elämä seiso yhdessä vedessä. Kaikki on kuitenkin hänen mielestään kääntynyt hienoon suuntaan.

Onnen olemusta pohtiessaan hän toteaa, että onnen ei tarvitse olla jossain kaukana, saavuttamattomissa, vaan tässä ja nyt. Hänelle yksi onnen aihe on ilo tehdä työtä, joka on hienoa ja palkitsevaa.

Näytelmässä Lavosta esittävä **Jorma Kairimo** kuvailee Onnen maata ylistyslauluksi suomalaiselle maaseudulle, luonnolle, tangolle ja ihmiselle, joka elää jossain sielun sokkassaan maaseudulle. Tutkusti hirren haju lähtee ihmisestä vasta kuudennessa polvessa.

Onnen maa on tullut tunnetuksi Markku Pölösen käsikirjoittamana ja ohjaamana elokuvana. Lisäksi se on monen kesäteatterin ohjelmistossa tänäkin vuonna.

Akaan opiston piirinä toimivan Taikayön teatterin Onnen maassa on mukana näyttelijöitä paitsi Urjalasta myös Kylmäkoskelta, Toijalasta ja Huittisista. Ohjaaja kiitteleekin vuolaasti yli kuntarajojen ulottuvaa yhteistyötä.

Taikayön teatterin Onnen maan esitykset eivät pääty kesään. Heidi Vaarnalla ja hänen miehellään Jorma Kairimolla on rakenteilla kellari teatteri Toijalaan, jossa näytelmä myös nähtänee.

Onnen maassa kuullaan paljon Unto Monosen musiikkia. Ja mikä sopisikaan paremmin Honkolan lavalle. Tiettävästi Unto Monosen ensimmäinen julkinen esiintyminen oli samaisella lavalla 50-luvun alussa juhannuksena, ja myöhemmin hän kävi usein soittamassa orkestereineen Honkolassa. Hän oli tullut muiden muolaalaisten mukana Karjalasta Lounais-Hämeeseen.

Onnen maassa ei kuitenkaan soi pelkästään Monosen musiikkia, vaan myös muita tunnettuja sävelmiä kuullaan, yhteensä kymmenkunta tangoa. Joukossa ovat muun muassa Miksei saavu prinssi uljas, Kultaiset korvarenkaat ja Hiekkää.

Puvustuksella on tärkeä rooli. Rosittaa esittävä Sirkka Koivuniemi on ommellut itse näyttävän asunsa.